

P hörd

Protokoll fört vid förhör med,
jur.stud. AARRAS - RAUDASVIRTA, Virpi
KRISTINA, född 550306-2167,
Galoppgatan 72A, 194 30 Upplands Väsby,
tfn: 0760-70422.

Aarras, som för närvarande har tjänstledigt för studier vid Stockholms Universitet, har under flera år arbetat som assistent vid Täby Kriminalvårdsanstalt.

Förhöret hållet i den hördes bostad med början klockan 08.45, torsdagen den 12 januari 1989.

Förhørsledare: krinsp Tommy Andersson utan tillgång till förhörsvittne.

p omu

Aarras underrättades om att hon skall höras i egenskap av Christer Petterssons assistent, under hans vistelse på Täby Kriminalvårdsanstalt, hösten 1986.

Inledningsvis uppgav Aarras att en assistents arbetsuppgifter på en kriminalvårdsanstalt, bland annat består i att vara sambandsman mellan den intagne och olika myndigheter och privatpersoner. Det är exempelvis assistenten som inför den intagnes frigivning försöker att ordna bostad och arbete åt honom. Vidare ombesörjer en assistent en rad andra ting, som den intagne genom situation själv är förhindrad eller har svårigheter med att utföra.

I sak uppgav Aarras att hon mindes Christer Pettersson, då han var mycket olik alla andra interner hon träffat. Det som främst skilde honom från andra personer i likartade omständigheter var främst hans hat till myndigheter och dess personal, hans hela tiden latent liggande aggressivitet, samt det att han var en sådan ensamvarg, som till skillnad mot andra interner inte ville någonting, vad beträffar att exempelvis ordna för sig inför frigivningen.

Beträffande myndighetshatet, menade Aarras att det inte riktades emot specifika personer inom en viss förvaltning, utan istället hade en mer allmän karaktär.

Speciellt illa tyckte Christer Pettersson om kvinnliga myndighetspersoner. Aarras förbjöds av Christer Pettersson att för hans räkning och i hans intresse, kontakta samhällsorgan, som exempelvis arbetsförmedling och de sociala myndigheterna. Övervakare ville han inte ha, utan propsade istället på att få en assistent inom "skyddet", som han på bestämd tid kunde ringa till.

Christer Pettersson ville över huvud taget ha så lite som möjligt att göra med myndighetspersoner. Hans samtal med Aarras var korta och mycket sakliga och något mera allmänt prat om hans situation eller annat var det aldrig fråga om, då Christer Pettersson snabbt avbröt alla sådana försök. I anledning av ovanstående fick Christer Pettersson mest vara ifred för Aarras, som uppgav att han inte direkt den intern hon hade mest kontakt med eller arbetade särskilt mycket för.

Aarras menar, att av de interner hon träffat, varav många varit dömda till långa straff för bland annat grova våldsbrott, så är Christer Pettersson den som utan att vara sjuk eller i affekt, haft det starkaste myndighetshatet.

Några konkreta situationer för att beskriva Christer Petterssons myndighetshat, kan Aarras vid förhörstillfället inte påminna sig, men hennes allmänna bild är såsom här angivits.

Angående Christer Petterssons aggressivitet, uppgav Aarras att hon fått den uppfattningen att den var av det slaget att han kunde ta fram och använda sig av den lite som han ville. Med det menade Aarras att det inte är så säkert att det alltid var Christer Petterssons känslor som frammanade aggressiviteten. Istället fick Aarras under den aktuella tiden den uppfattningen att han hade god insikt om i vilket rasande sinnelag han kunde komma, något som han då också utnyttjade vid behov.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

1989-01-13 GS

10 sak

Som exempel på ovanstående nämner Aarras det tillfälle då Christer Pettersson ringde till Astrid Thorén, en händelse som det redogörs för längre fram i förhöret. I övrigt märktes Christer Petterssons aggressivitet mest i samband med diskussioner om samhälle och myndigheter. KD 10681

Angående Aarras bedömning av Christer Pettersson som en ensamvarg som inte ville något, uppgav hon att han alltid höll distans till henne och övrig personal och aldrig berättade något om sig själv, sin familj eller sitt liv.

Den erfarenhet Aarras har, är att människor i Christer Petterssons situation -även de som dömts för grova brott- alltid brukar berätta något eller vilja ha någonting utfört avseende kontakt med personer, företag eller myndigheter utanför anstalten. Detta gällde dock ej för Christer Pettersson, något som Aarras förvånades över, då hon inte kan förstå hur någon kan leva så totalt utan plikter, åligganden eller annat som måste ombesörjas regelbundet eller tillfälligt.

Under sin vistelse på Täby Kriminalvårdsanstalt, uppträdde Christer Pettersson till en början oklanderligt.

Det rådde inget tvivel om att han var en person som visste hur allt skulle vara på en anstalt och vilka regler som gällde. Christer Pettersson var militäriskt ordentlig vad beträffar det som ålåg honom på anstalten och när det gällde sängbäddning, skötsel av cellen, sin klädsel och sina tillhörigheter, var han rent pedantisk.

Genom sina erfarenheter och sitt uppträdande, gjorde han sig populär bland den vårdande personalen, vilka till skillnad mot Aarras inte läst hans akt. Christer Pettersson uppträdde och manövrerade alltid så att han fick de arbeten och sysslor han ville ha. Han arbetade som städare och till verkstaden ville han inte på några villkor.

Då Christer Pettersson ej var latent aggressiv, var han jobbigt hurtig och särskilt om personalen såg på, då han i sin arbetsutövning kunde få upp ett

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05
Förhørsprot06
Promemoria

Utskriftsdatum

1989-01-13 GS

10 sak

ansenligt tempo. Detta lite listande beteende uppfattade Aarras som ett försök av honom att ställa sig i god dager.

Christer Petterssons handlande verkade oftast vara övertänkt. Han hotade aldrig andra interner, då de blev uppbragta eller då det gick dem emot, att slå personalen eller gå till våldsamheter på annat sätt. Istället fanns där hela tiden en latent aggressivitet.

Aarras har den uppfattningen att Christer Pettersson var en mycket stolt person, som såg sig själv som en stor brottsling och långsittare, som av den orsaken var överlägsen de andra fångarna (varav många var unga) och personalen.

Under sin anstaltstid arbetade Christer Pettersson en del i förtroenderådet, vars protokoll torde kunna omvitna vilka andra intagna han hade kontakt med.

Under Christer Petterssons tid på antalten uppstod problem när det började florerera stora mängder knark på de olika avdelningarna. Flera av de yngre fångarna, som tyckte illa om Christer Pettersson, "tjallade" på honom, varvid han så småningom kunde tas på bar gärning, vilket medförde "knalltransport" till Hageby fångvårdsanstalt. Vem som levererade till Christer Pettersson och vilka kontakter han hade utanför anstalten, är okänt för Aarras.

I sammanhanget bör nämnas att Christer Petterssons arbete som städare underlättade hans knarkhantering, då han under sitt dagliga arbete rörde sig emellan olika avdelningar och dessutom hade tillträde till skrubbar och andra utrymmen.

Under sin vistelse på Täby Kriminalvårdsanstalt var Christer Pettersson definitivt inte nergången genom drogmissbruk eller annat hårt leverne. Det var därför med stor förvåning som Aarras tog del av uppgiften från personal vid kommunen, som gjorde gällande att Christer Pettersson var en ordentligt utslagen A-lagare som satt i parkerna och söp. Aarras bild av Christer Pettersson var en helt annan, något som också framgår av detta förhör.

Christer Pettersson vistelse på Täby Kriminalvårdsanstalt föregick av en tid på Österåkershäktet, där han hade både direkt och skriftlig kontakt med Astrid Thorén, en kvinna som då bodde på Västmannagatan i Stockholm och som troligen var äldre än Christer Pettersson.

Efter det att Christer Pettersson kommit till Täby Kriminalvårdsanstalt, ville han inte längre ha någon kontakt med Thorén, något som kan ha berott på att hon för anstaltspersonal talat om att han stulit en radio, TV, videobandspelare eller liknande från hennes bostad.

Astrid Thorén blev ett stort problem för Aarras då hon ringde och bråkade och ställde krav, både till Aarras och anstaltsledningen. Thorén ansåg sig vara Christer Petterssons fästmö, vilket dock denne förnekade. Trots upprepade försök kunde inte Aarras förmå Christer Pettersson att prata med Thorén ens i telefonen.

Thorén ansåg med tiden att det var Aarras fel att Christer Pettersson ej ville veta av henne och gick så långt att hon påstod att Aarras och Christer Pettersson hade ett förhållande. För att få slut på den olidliga situationen, beordrade Aarras Christer Pettersson -efter att ha kallat på honom mitt under pågående städarbete- att ringa till Thorén, vilket han då gjorde.

Aarras fick därvid se , prov på Christer Petterssons aggressivitet och oerhörda ilska.

Före samtalet småskrattade han, för att under detsamma bli helt vansinnig av ilska. På grund av olustkänslor och rädsla, lämnade då Aarras rummet. Då samtalet var slut uppträdde Christer Pettersson som vanligt och sade att Astrid Thorén ej mer skulle besvära och av ilskan syntes inte ett spår.

På frågor uppgav Aarras att hon inte hört talas om skjutvapen i samband med Christer Pettersson.

Hon känner inte till hans politiska och religiösa åskådning och hon har ej

heller pratat med honom om mordet på Olof Palme.

Det är för Aarras okänt vilka privata kläder Christer Pettersson hade på anstalten och hon minns ej heller något särskilt, vad beträffar hans utseende.

Aarras undrar för sin del om det inte föregick en avlyssning av anstaltens telefoner under den tid Christer Pettersson var intagen där och om inte inspelningarna möjligen finns kvar och eventuellt kan komma till nytta idag.

På fråga uppgav Aarras slutligen att hon inte hört något som kan tänkas vara av värde för utredningen.

Förhöret slut klockan 11.30.

Dag som ovan

Tommy Andersson/krinsp